

hans Konsekvens. Det viste sig da ogsaa, at 3 Dage efter kunde det ærede Medlem meget godt beskæftige sig med mig igen. Saa tog han Beskæftigelsen op i „Social-Demokraten“, men der var jo den Forskel paa dér og her, at dér havde han, om jeg saa maa sige Monopol, det var en monopoliseret Virksomhed, han udøvede, idet han var alene om den. Han gjorde det i en dobbeltspaltet Artikel, hvori han med det samme tog det ærede Medlem Hr. Parkov under Behandling, og Overskriften over denne Artikel var: „Oppasser Parkov og Husslave Fraenkel“ — det var altså mig. Jeg anfører denne Overskrift, som var temmelig fedt trykt, 6—8 mms Bogstaver, til Belysning af den uhyre Ømfindtlighed, det ærede Medlem, Hr. Borgbjerg udviser, saasnart man bruger et stærkt Udtryk — naar jeg siger et stærkt Udtryk, mener jeg naturligvis et Udtryk, der fjerner sig himmelvidt fra Udtryk som dem, jeg nylig har læst op —, og dette gælder ham eller hans. Gentagne Gange er det ærede Medlem her under Diskussionen mellem os kommet tilbage til et Svar, jeg gav det ærede Medlem Hr. Jønson, da han stillede mig et noget ubeføjet Spørgsmaal, som maatte tilbagevises noget skrappt; jeg gjorde det ved, at jeg sagde: „Det kommer ikke det ærede Medlem det allerfjerneste ved“ — det er Citat efter Fortrykket. Der er dog ikke noget særlig groft i denne Afvisning, og jeg tror heller ikke, det ærede Medlem Hr. Jønson har taget mig det ilde op, men denne Afvisning betegner det ærede Medlem Hr. Borgbjerg i en Artikel af 19. Oktober 1923 som tølperagtig. Tølperagtig, det er Betegnelsen for en saadan Tilbagevisning, samtidig med at han naturligvis finder det fuldstændig fair overfor et Par Kolleger i en fed Overskrift at betegne dem som Oppasser og Husslave. Man ser, at der er Forskel i denne Verden; selv for et Socialdemokrati, der roser sig af sin Lighedsfølelse, er der Forskel; der er Porcelæn, som er mere skørt, og Porcelæn, som er mindre skørt, og det mere skøre Porcelæn maa man behandle med stor Varsomhed, saadan som det ærede Medlem forlanger her i Salen overfor sig selv og sine. Senere hen hedder det — det er ogsaa karakteristisk for det ærede Medlem —, at naar han skriver eller taler om sig selv eller sine,

saa forudskikker han altid nogle Bemærkninger, og har han glemt at forudskikke dem, kan man være vis paa, at de kommer bagefter, om, hvilke kolossale Sejre han har vundet, hvilken enorm Virkning han har opnaaet, hvor fint, hvor i enhver Henseende korrekt og intelligent han har udtrykt sig, og saaledes hedder det ogsaa her i en Artikel i „Social-Demokraten“ for den 19. denne Maaned, at han — altsaa det ærede Medlem — i fuldt ud parlamentariske Vendinger fik sagt, hvad han vilde, han var rigtignok ikke saadan et Menneske som jeg, der var nødt til at afvise en Kollega ved at sige, at det kom ham ikke det allerfjerneste ved; han udtaler sig i fuldt ud parlamentariske Vendinger. Og mellem disse parlamentariske Vendinger var der da ogsaa en Sigtelse mod Højesterets-sagfører Bülow for at have fremført falsk Vidnesbyrd for Retten, objektivt falsk naturligvis, siger det ærede Medlem med den Samvittighedsfuldhed, som ogsaa er et af Kendetegnene for ham. Han bruger den Betegnelse flere Gange, og den sidste Gang, han bruger den, former han den saaledes — jeg citerer —: „at Nationalbankdirektør Green offentlig har beskyldt Bülow for falsk, naturligvis objektivt falsk“, hedder det, „men“, føjer det ærede Medlem til, „det gør det i og for sig ikke bedre“. Se, det er nu de Udtryk, som det ærede Medlem bruger, og som han mener er fuldt ud parlamentariske, og ærede Medlemmer kan altsaa nu efter autentiske Citater sammenligne det med min Sprogbrug, der jo ogsaa kan være stærk, men som jeg ikke tror kan hamle op med det ærede Medlem Hr. Borgbjergs.

Jeg vil beskæftige mig en lille Smule med Husslaveartiklen og med de Beskyldninger, den retter mod mig, men jeg vil gøre det under et ganske bestemt Forbehold. Jeg vil imødegaa disse Beskyldninger, jeg vil belyse dem, og jeg vil gøre det en Gang, men jeg vil gøre det under et ganske bestemt Forbehold, nemlig dette, at det ærede Medlem selv eller andre ærede Medlemmer endelig ikke deri maa se noget Præcedens, endelig ikke maa tro, at jeg føler mig forpligtet til at imødegaa alt, hvad „Social-Demokraten“ eller det ærede Medlem Hr. Borgbjerg vilde kunne finde paa at beskyldte mig for. Det er mig ganske